

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci žalobce **S. B.**, bytem L. 3, Z., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne **6. 3. 2015**, č. j. **2015/5892-421/1**, ve věci podpory v nezaměstnanosti,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 1. 9. 2010 požádal žalobce o podporu v nezaměstnanosti. Úřad práce v Šumperku rozhodnutím ze dne 1. 9. 2010, č. j. SUB-1746/2010-ZA-BITT žalobci přiznal podporu ve výši 7.088 Kč ode dne 1. 9. 2010 po zbývající část podpůrčí doby 11 měsíců, do které byla započtena podpůrčí doba od 16. 12. 2009 do 2. 5. 2010. Úřad práce uvedl, že žalobci v posledních 3 letech před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání neuplynula celá podpůrčí doba a po uplynutí její části žalobce nedoložil dobu důchodového pojištění získanou výdělečnou činností, proto

byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti jen po zbývajcí část podpůrčí doby. Podkladem rozhodnutí bylo potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk (dále jen „OSSZ“) ze dne 1. 9. 2010, z něhož vyplynulo, že žalobce byl od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 v evidenci jako OSVČ, avšak nebyl účasten důchodového pojištění. Žalobce se vzdal práva odvolání proti uvedenému rozhodnutí, které tak dne 6. 9. 2010 nabylo právní moci.

Dne 19. 9. 2014 požádal žalobce u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci, kontaktní pracoviště Zábřeh (dále jen „ÚP“), o doplacení podpory v nezaměstnanosti za období evidence od 1. 9. 2010 do 30. 9. 2010 v plné výši 65 % vyměřovacího základu za rok 2009 z důvodu, že v době od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 byl jako OSVČ účasten důchodového pojištění, tj. odpracoval více než 3 měsíce po nevyčerpané podpoře v nezaměstnanosti. Ke svému tvrzení doložil dne 17. 10. 2014 potvrzení OSSZ ze dne 16. 10. 2014, v němž je mj. uvedeno, že žalobce byl od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 důchodově pojištěn, a uvedl, že žádá o obnovu správního řízení. Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2014, č. j. SUB-45217/2014 ÚP žádost o obnovu řízení zamítl pro opožděnost, tj. uplynutí tříleté objektivní lhůty pro podání žádosti dle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“).

Dne 1. 12. 2014 požádal žalobce u ÚP o doplacení podpory v nezaměstnanosti za období evidence od 1. 9. 2010 do 30. 9. 2010 v plné výši 65 % vyměřovacího základu za rok 2009, a to formou vydání nového rozhodnutí podle § 54 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZam“). Žalobce požadoval, aby ÚP při novém rozhodování vycházel z potvrzení OSSZ ze dne 16. 10. 2014.

ÚP usnesením ze dne 30. 12. 2014, č. j. SUB-50303/14-ZD-NOV řízení o vydání nového rozhodnutí zastavil dle § 102 odst. 4 s. ř. s odůvodněním, že dle § 54 ZZam lze podporu v nezaměstnanosti dodatečně zvýšit a doplatit pouze v případě, že byla v původním řízení odepřena nebo přiznána v nižší částce neprávem, což však v posuzované věci nenastalo, neboť v původním řízení vycházel ÚP z potvrzení OSSZ ze dne 1. 9. 2010, podle něhož žalobce v období od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 nebyl účasten důchodového pojištění. Žalobcem nově předložené potvrzení OSSZ ze dne 16. 10. 2014 dle ÚP neodůvodňuje vydání nového rozhodnutí, neboť z vyjádření OSSZ ze dne 11. 11. 2014 vyplynulo, že se žalobce k účasti na důchodovém pojištění na rok 2010 přihlásil teprve dne 23. 2. 2011, tj. až cca 6 měsíců po vydání rozhodnutí, jímž mu byla přiznána podpora v nezaměstnanosti.

Odvolání žalobce proti uvedenému usnesení zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 6. 3. 2015, č. j. 2015/5892-421/1. Žalovaný stejně jako ÚP zdůraznil, že podmínkou vyhovění žádosti o vydání nového rozhodnutí dle § 54 ZZam, je vyplacení podpory v nezaměstnanosti v nižší částce **neprávem**, tj. v rozporu se zákonem. Jelikož rozhodné skutečnosti vyplývající z potvrzení OSSZ ze dne 16. 10. 2014 byly v rozporu s potvrzením téhož orgánu ze dne 1. 9. 2010, byl ÚP dle žalovaného povinen dle § 3 s. ř. zjistit stav věci, o němž by nebyly důvodné

pochybnosti, tj. vyžádat si vyjádření dotyčného správního orgánu. Z tohoto vyjádření ze dne 11. 11. 2014 pak vyplynulo, že se žalobce k důchodovému pojištění za rok 2010 přihlásil teprve dne 23. 2. 2011. Žalovaný proto uvedl, že platnost žalobcem doložených potvrzení OSSZ ze dne 29. 3. 2011, 28. 7. 2014 a 16. 10. 2014 nijak nezpochybňuje, avšak pro posouzení věci považuje za rozhodující skutečnost, že v době vydání rozhodnutí ze dne 1. 9. 2010, č. j. SUB-1746/2010-ZA-BITT žalobce v období od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 důchodově pojištěn nebyl, tudíž Úřad práce v Šumperku rozhodl zcela v souladu se zákonem.

Žalobce v žalobě požadoval zrušení napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že ve věci jsou pochybnosti, které by měly být posuzovány ve prospěch žalobce, nikoli státního orgánu, spočívající v tom, že OSSZ v potvrzení ze dne 16. 10. 2014 uvedla, že žalobce byl v době od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 účasten důchodového pojištění, a následně dne 11. 11. 2014, tj. cca o měsíc později, vydala nové potvrzení, že v témže období žalobce důchodově pojištěn nebyl. Žalobce namítl, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí nevysvětlil, proč bral v úvahu pouze potvrzení OSSZ ze dne 11. 11. 2014, které si vyžádal ÚP, a nikoli potvrzení ze dne 16. 10. 2014, které doložil žalobce, když obě potvrzení vydal tentýž správní orgán a žalobce přeložil potvrzení ze dne 16. 10. 2014 v originále. Rozhodnutí žalovaný tedy dle žalobce nevychází objektivně z řádně prošetřeného stavu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh správního řízení a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Vyložil § 54 ZZam jako nástroj sloužící k nápravě rozhodnutí úřadu práce o podpoře v nezaměstnanosti za situace, kdy byla uchazeči o zaměstnání přiznána nižší podpora, než jaká mu dle stavu věci zjištěného v době rozhodnutí náležela. Žalovaný označil § 54 ZZam za flexibilnější nástroj nápravy nezákonného rozhodnutí, než je rozhodnutí nadřízeného orgánu v přezkumném řízení, vyloučil však, že by účelem § 54 ZZam bylo přiznávání podpory v nezaměstnanosti uchazeči o zaměstnání, který teprve dodatečně svůj nárok na podporu ÚP doloží. Podkladem pro rozhodnutí o podpoře ze dne 1. 9. 2010 bylo potvrzení OSSZ z téhož dne, jehož obsah žalobce nezpochybňoval. Úřad práce v Šumperku tedy rozhodl o žádosti žalobce zcela v souladu se zákonem. K žalobní námitce existence pochybností o zjištěném skutkovém stavu žalovaný uvedl, že tyto pochybnosti odstranil ÚP svým šetřením, díky němuž bylo zjištěno, že se žalobce k důchodovému pojištění za rok 2010 přihlásil teprve dne 23. 2. 2011. V době podání žádosti o podporu v nezaměstnanosti dne 1. 9. 2010 žalobce v období od 3. 5. 2010 do 31. 8. 2010 důchodově pojištěn nebyl.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ke dni 6. 3. 2015 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci soud nezjistil.

Podle § 101 písm. e) s. ř. provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže tak stanoví zvláštní zákon.

Podle § 54 odst. 1 věty první ZZam zjišťují-li se dodatečně, že podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci byla uchazeči o zaměstnání neprávem odepřena nebo přiznána anebo poskytována v nižší částce, než v jaké náležela, anebo přiznána od pozdějšího dne, než od kterého náležela, dodatečně se přizná nebo zvýší a doplatí.

Podle § 102 odst. 4 s. ř. pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví.

Jak z obsahu žaloby vyplývá, jedinou žalobcem vytýkanou vadou, již se měl žalovaný dopustit, bylo nedostatečné zdůvodnění toho, proč vzal za podklad svého rozhodnutí sdělení OSSZ ze dne 11. 11. 2014 a nikoli obsahově odlišné potvrzení téhož orgánu ze dne 16. 10. 2014.

Uvedený žalobní bod však není dle závěru soudu důvodný. Jak je výše popsáno, žalobce se domáhal vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 54 odst. 1 ZZam za použití § 101 písm. e) s. ř. na základě tvrzení, že v rozhodné době pro přiznání podpory v nezaměstnanosti, o níž Úřad práce v Šumperku rozhodl dne 1. 9. 2010, rozhodnutím č. j. SUB-1746/2010-ZA-BITT, byl ve skutečnosti důchodově pojištěn, což by mělo vést ÚP k rozhodnutí o doplacení podpory v nezaměstnanosti žalobci za období od 1. 9. 2010 do 30. 9. 2010 v plné výši 65 % vyměřovacího základu za rok 2009. S ohledem na skutečnost, že žalobce k žádosti předložil potvrzení OSSZ, z něž vyplynulo, že žalobce byl vskutku v rozhodné době pro posouzení nároku důchodově pojištěn, postupoval ÚP zcela v souladu s § 3 s. ř. (zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti), tj. přistoupil k prověření toho, z jakého důvodu se údaje uvedené OSSZ v potvrzení ze dne 16. 10. 2014 liší od údajů uvedených OSSZ v potvrzení ze dne 1. 9. 2010, které bylo podkladem pro rozhodnutí ze dne 1. 9. 2010, č. j. SUB-1746/2010-ZA-BITT. Rozpor mezi oběma potvrzeními byl příslušnou OSSZ sdělením ze dne 11. 11. 2014 ozřejměn tak, že žalobce vskutku ke dni 1. 9. 2010 nebyl v rozhodném období důchodově pojištěn, neboť k důchodovému pojištění za rok 2010 se přihlásil teprve dne 23. 2. 2011.

Jak soud výše uvedl, žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí všechny výše uvedené skutečnosti žalobci popsal a objasnil, tudíž napadené rozhodnutí vytýkanou vadou netrpí. Žalovaný totiž nedal přednost jednomu ze dvou obsahově odlišných potvrzení (to by učinil pouze tehdy, pokud by bez dalšího vycházel buď z potvrzení OSSZ ze dne 1. 9. 2010 nebo ze dne 16. 10. 2014), nýbrž rozpor mezi oběma potvrzeními odstranil tím, že vyzval orgán, který potvrzení vydal, aby záležitost objasnil, což tento učinil. Žalovaný tedy platnost ani pravost potvrzení OSSZ ze dne 16. 10. 2014 nezpochybnil, avšak zdůraznil, že pro posouzení splnění podmínek § 54 ZZam pro vydání nového rozhodnutí ve věci je významné zjištění, zda žalobce pobíral podporu v nezaměstnanosti v nižší výši **neprávem**, což vyvrátil právě zjištěním, že stanovení výše podpory v nezaměstnanosti žalobci rozhodnutím ze dne

1. 9. 2010, č. j. SUB-1746/2010-ZA-BITT vycházelo ze správně zjištěného skutkového stavu a bylo tedy v souladu se zákonem.

Žalobce pak již dále se závěry žalovaného nepolemizoval a ostatně ani nezpochybnil skutečnost, uvedenou ve sdělení OSSZ ze dne 11. 11. 2014 o tom, že se přihlásil k důchodovému pojištění za rok 2010 teprve v únoru 2011.

Potvrzení OSSZ ze dne 29. 3. 2011 a ze dne 16. 10. 2014 a obdobně také výpis z evidence OSVČ za rok 2010 ze dne 28. 7. 2014 tedy uvádí, v jakých obdobích byl žalobce v evidenci jako OSVČ a v jakých obdobích byl účasten na důchodovém pojištění, přičemž vychází ze stavu příslušných evidencí k datu pořízení těchto potvrzení, stejně jako z údajů příslušných evidencí vycházelo potvrzení OSSZ ze dne 1. 9. 2010.

Krajský soud závěrem zdůrazňuje, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční, vyjádřenou v § 75 odst. 2 s. ř. s. ve formě vázanosti soudu žalobními body. Procesní odpovědnost za vymezení hranic soudního přezkumu tedy spočívá na žalobci, nikoli na soudu, který, jakožto garant zásady rovnosti účastníků, nesmí za žalobce nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě další vady napadeného správního aktu (v podrobnostech viz rozsudek rozšířeného senátu NSS sp. zn. 4 As 3/2008, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS). Na uvedeném závěru ničeho nemění ani skutečnost, že se v posuzované věci žalovaný vyjádřil i nad rámec žalobcem uvedených žalobních bodů k povaze samotného řízení dle § 54 ZZam. Meze přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí stanovuje vždy žalobce a překročení mezí procesní obrany žalovaným nezakládá povinnost ani oprávnění soudu se k nadbytečným „protiargumentům“ žalovaného vyjadřovat.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce by neúspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 14. července 2016

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně